

CHỨNG TÁ BÁC ÁI ĐỐI VỚI CÁC TRẺ MỒ CÔI

Dòng Chúa Quan Phòng - hay cũng gọi là Dòng Các Cha Don Orione - do thánh Luigi Orione (1872-1940) thành lập tại Ý vào năm 1893. Hiện nay Dòng có mặt tại 30 quốc gia trên thế giới.

Sau đây là một trong những nét son bác ái trong cuộc đời của Cha thánh Luigi Orione. Câu chuyện do ông Ignazio Silone - một người sống đồng thời với Cha thánh Orione - và được chứng kiến tận mắt kể lại.

Ngày 13-1-1915 lúc 7 giờ 48 phút sáng, một trận động đất kinh hoàng tàn phá bình địa Marsica vùng Abruzzo ở miền Trung nước Ý. Số nạn nhân tử thương khoảng 33 ngàn người. Chẳng hạn tại làng Avezzano có 11.208 dân cư, số người chết lên đến 10.719. Còn nơi làng Pescina thì 5 ngàn trên tổng số 10.400 dân cư bị thiệt mạng. Tai ương thật đau thương và khủng khiếp.

Hồi ấy lại đúng giữa mùa đông. Nhưng năm đó trời lạnh lẽo ác liệt, lạnh cắt da. Sau lần động đất ở độ cao, lai rai có thêm nhiều trận động đất nhẹ. Các thú vật như lừa, la, bò, chiên sống sót, một số được lừa vào nhốt trong các nơi trú ẩn tạm gọi là an toàn. Ban đêm chó sói lang vảng tìm mồi, vì chúng ngửi thấy mùi thú vật sống lang thang nơi đồng không mông quạnh, xét vì các chuồng nhốt thú không còn nữa. Thêm một khổ khổ khác, ấy là, mùa đông nơi vùng đất chúng tôi ở, trời tối thật sớm. Mới 4 giờ chiều mà trời đã tối đen. Vì thế, chó nên ra ngoài khi trời đã tối. Rất nguy hiểm. Năm ấy tuyết rơi thật nhiều nên trên núi, phủ đầy tuyết. Vì thế các loài chó sói không tìm ra mồi để ăn cho đỡ đói. Con đói thôi thúc chúng kéo xuống đồng bằng tìm mồi.

Thêm vào đó, đủ loại mùi người và thú sống ngoài trời càng lôi cuốn sự thèm thuồng của các con chó sói quái ác. Nguy hiểm chồng chất trên nguy hiểm. Để tránh nạn chó sói xuống làng vào ban đêm, cần phải đốt lửa cháy thật lớn. Cháy thâu đêm suốt sáng. Có những đêm tiếng rú của các loài lang thú nghe thật kinh rợn, không thể nào chợp mắt được. Chỉ còn mong mau cho đến sáng, may ra có thể ngủ bù được chút nào chẳng.

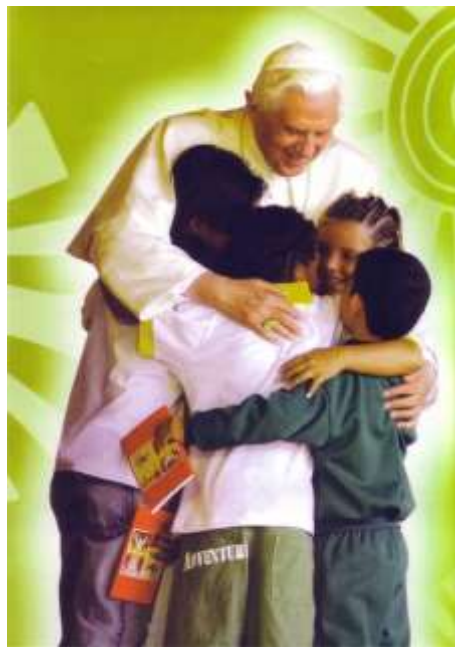
Chính vào một trong những buổi sáng âm đạm, lạnh lẽo và thê lương ấy mà người ta chứng kiến một cảnh tượng hơi lạ lùng. Một Linh Mục đáng người nhỏ thó, ăn mặc tồi tàn với hàm râu như đã 10 ngày chưa cạo, xuất hiện. Vị Linh Mục lẫn quần quanh các căn lều có các trẻ em và bạn trẻ mồ côi, vô gia đình sau trận động đất kinh hoàng. Vị Linh Mục đang cố gắng dàn xếp và tìm đủ mọi phương tiện để đưa nhóm trẻ mồ côi này về thủ đô Roma.

Nhưng làm thế nào bây giờ? Các đường xe lửa trong vùng bị phá hủy. Còn xe hơi thì, tìm đâu cho ra xe để làm một cuộc hành trình dài xa xôi như thế?

Còn đang lúng túng phân vân thì một đoàn xe 5, 6 chiếc xuất hiện. Đó là đoàn xe của hoàng gia. Nhà vua cùng đoàn tùy tùng đến tận nơi xem xét tình hình. Vừa khi phái đoàn hoàng gia xuống xe và đi ra xa xa, tức khắc vị Linh Mục nhỏ bé kia nhanh nhẹn đến chiếm ngay một chiếc xe mà không cần xin phép ai hết. Cha tức tốc đưa các trẻ em mồ côi của Cha lên đầy xe.

Dĩ nhiên hành động của vị Linh Mục gặp sức kháng cự của nhân viên an ninh đang giữ xe. Hai bên xô xát. Cuộc cãi cọ lớn tiếng lôi kéo sự chú ý của nhà vua.

Không chút sợ hãi, vị Linh Mục tiến thẳng đến trước nhà vua. Cha ngã mũ chào và cất tiếng xin nhà vua cho phép Cha sử dụng một trong các chiếc xe trong một thời gian ngắn. Hoặc Cha dùng để đưa các trẻ mồ côi về Roma, hay ít ra đưa chúng tới nhà ga nào gần nhất vẫn còn hoạt động để các trẻ có thể lên xe lửa về Roma. Dĩ nhiên nhà vua chấp thuận ngay lời xin vừa hữu lý vừa tràn đầy bác ái của vị Linh Mục có quả tim vàng.

Tôi và mọi người có mặt sửng sờ theo dõi câu chuyện từ đầu đến cuối. Lòng chúng tôi tràn ngập niềm ngưỡng mộ cảm mến. Khi vị Linh Mục vừa đi xa, tôi tò mò hỏi ngay mọi người chung quanh:

- Người này là ai mà dám làm chuyện khác thường như thế?

Tức khắc một bà cụ - vừa gởi gắm đứa cháu nội cho vị Linh Mục - trả lời ngay:

- Đó là Cha Luigi Orione, vị Linh Mục hơi lạ thường.

Vâng đúng như thế! Cha Luigi Orione là một Linh Mục lạ thường, cái lạ thường của những bậc anh hùng, lòng tràn ngập đức bác ái và Tình Yêu THIÊN CHÚA.

... "Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở ra cho. Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho. Có người nào trong anh em, khi con mình xin cái bánh, mà lại cho nó hòn đá? Hoặc nó xin con cá, mà lại cho nó con rắn? Vậy nếu anh em vốn là những kẻ xấu mà còn biết cho con cái mình những của tốt lành, phương chi CHA anh em, Đấng ngự trên Trời, lại không ban những của tốt lành cho những kẻ kêu xin Người sao?" (Matthêu 7,7-11).

(Movimento "Tra Noi", n.2 / 2006, trang 12)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt